

משבחים את שם הקדוש
ואומרים שינה. אשריהם
נשות הצדיקים שם באוטו
הצדון ויזועים את זה, על זה
נאמר ירמיה^י מי לא ייראך מלך
הגויים כי לך אתה וגוי.

אמר רבינו רבי שמואל, בשיירה
שכינה למצרים, ירצה מיה אחת
ששם ישראלי בריון אותו
הזמן, וארכבים ושנים ששים
קדושים עמו, וכל אחד ואחד
אות קדושה עמו מהשם
קדוש, וכולם ירצו עם יעקב
למצרים. זהו שבתו ו אלה
שמות בני ישראל הבאים
מצרימה את יעקב. אמר רבינו
 יצחק, ממשמע שאמר בני
ישראל, ואחר כך את יעקב,
ולא נאמר אותו.

שאל רבינו יהודה את רבינו אלעזר
בן רבינו שמואל, אמר לו בין
ששמעת מאביך את פרשת
ואלה שמות בסוד עליון, מה זה
שאמיר איש וביתו באו? אמר
לו, אתה מלחה שהיה אומר
אבא, אלו הם מלאכים עלינוים,
שהם מעל התחтонים מהם. זהו
שבתו איש וביתו באו. וכך
אמר אבא, כל אותם מלאכים
שבדרגה עלינו, נקרים
גברים זרים, ואוקם שבדרגה
תחטונה מהם, נקרים נקבות
בית, שאשה נקבה שמקבלת מן
הזכר.

רבי יצחק היה עומד לפני רבינו
אלעזר בן רבינו שמואל. אמר לו,
שכינה ירצה עם יעקב
 למצרים? אמר לו, ולא? וברוי
כתוב (בראשית מ) אני ארדר עמד.
אמר לי, בא תראה, שכינה
ירצה למצרים את יעקב, ושש
מאות אלף מרכבות קדשות
(אחות) עמה, והינו מה שבתו
כשש מאות אלף רגלי. שנינו, שיש מאות אלף מרכבות קדשות למצרים, וכולם

בזה הוא עדונא, ונידעין דא, על הא איתמר
(ירמיה י) מי לא ייראך מלך הגויים כי לך אתה
וגו'. (ע"ב התוספה)

אמר רבי שמואל, בד נחפת שכינתא
למצרים, נחפת מיה חד, דשמה
ישראל, בדיוקנא דזה הוא סבא, וארביעין
ותרין שמשין קדישין עמייה, וכל חד וחד את
קדישא עמייה, משמא קדישא, וכלחו נחפן
עם יעקב למצרים, הרא היא דכתיב, ולאלה
שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב.
אמר רבי יצחק, ממשמע דקאמר בני ישראל,
ואחר כך את יעקב, ולא נאמר אותו.

שאל רבי יהודה לרבי אלעזר ברבי שמואל,
(אמר ליה) פיו דשמעת מאבו, פרשת
ואלה שמות ברזא עלאה, מי קאמר איש
וביתו באו. אמר ליה, זה הוא מלחה יהודה אמר
אבא, איןון הוא מלאכין עלאין, דאיןון
לעילא על תפאי מנהון, הינו דכתיב איש
וביתו באו, והכי אמר אבא, כל איןון מלאכין
בדרגא עלאה, אקרון גוברין דוכרין, ואיןון
בדרגא תפאה מנהון,atakron (ויקרא) בית,
דאחתא נוקבא דמקבלא מן דכורא.

רבי יצחק היה קאים קמיה דרבינו אלעזר בר
רבי שמואל, אמר ליה שכינתא נחפת
 למצרים עם יעקב. אמר ליה ולא, וזה כתיב
(בראשית מ) אני ארדר עמד. אמר ליה תא חזי,
שכינתא נחפת למצרים את יעקב ושית מה
אלפין רתיכין קדישין (הריי) עמה, והינו
דכתיב פיש מאות אלף רגלי, פגנן שית
מה אלפין רתיכין קדישין נחתו עם יעקב
 למצרים, וכלחו סליקו מפקן, בד נפקו